

let kan udføres af Kvinder (foruden Hus-holdning, Mejerigerning, Malkning m. m., der fra gammel Tid har hørt til Kvindens Gerning her i Danmark), vil jeg endnu gerne pege paa nogle af de Egenskaber, der er ønskelige hos en Kvinde, der vil være Landbruger:

- 1) Et roligt Sind, der ikke let bringes ud af Ligevægt.
- 2) Evne til at omgaas Tjenestefolk.
- 3) Overblik og Konduite til hurtigt Ændring af Planer og Arbejde, naar uforudsete Omstændigheder kræver det.
- 4) Blik for Dyrs og Planters Velbefindende.
- 5) Blik og Interesse for Dyrs og Planters Udviklingsmuligheder (for Udvalgets Skyld).
- 6) Sans for Orden og Økonomi, hvis man ikke har Overflod af Penge.
- 7) Ligeledes anser jeg det for nødvendigt, at en saadan Kvinde maa være opvokset paa Landet og i et Landbrug, da der ellers for hende saavel som for Mænd fra Byerne er for mange Enkeltheder at lære, og som de aldrig lærer;
- 8) at hun nærer en dyb og ivrig Interesse for alle Grene af Faget, og
- 9) har Mod til at bære de mange Skuffelser, Tab og Fortrædeligheder, der rigeligt blander sig ind i de daglige Glæder ved de Ting, som lykkes.
- 10) Evne til at sætte sig i Respekt hos sine Folk, hvad jeg ikke tror er meget vanskeligere for Kvinder end for Mænd; (det skal gaa af sig selv).

Jeg maa dog endnu minde om, at de fleste af de Kvinder, der er Landbrugere, saa at sige er voksede op med eller nogenlunde umærkeligt er glædne ind i deres Virksomhed, uden at de forud har uddannet sig særlig dertil. Det gaar dem ofte udmærket; men de er alligevel betydelig mere afhængige af, om de har en dygtig Bestyrer eller ikke, end vi andre, og de har ofte mere ondt ved at bedømme

Bestyrerens Dygtighed, førend det tydelig mærkes i Pengekassen.

Endelig tør jeg maaske slutte med at omtale, hvorledes jeg selv er bleven Landbruger.

Min Fader var Landmand, og i nogle Aar drev han 2 Herregaarde og 2 mindre Gaarde paa én Gang. Jeg var eneste Barn og færdedes, fra jeg var en lille Pige, meget i Markerne med Fader, — til Fods, til Hest og til Vogns. Min Skoleundervisning foregik hjemme til jeg var 14 Aar; saa maatte jeg bort fra det kære Landliv ind til Hovedstaden, gaa i Skole, konfirmeres, lære Sprog og Musik.

Fra jeg var 17—18 Aar gik jeg paa Baller og morede mig, glemte helt Landvæsenet, indtil jeg blev 23. Mine Forældre havde da trukket sig tilbage fra Landet og boede i København.

Min Interesse var dog stærkt paa Landet, og jeg tog saa ud som Elev paa en stor Gaard, som med udmærket Dygtighed lededes af en Enke, lærte her Agerbrug, Kreaturhold, Regnskabsvæsen m. m. i 3 Aar; rejste til København, tog min Eksamen som Landbrugskandidat, gjorde en Studierejse herhjemme og i Tyskland, kom hjem og overtog 2 mindre Gaarde i Forpagtning paa min Onkels Gods, hvilket jeg stadig driver.

Jeg er glad og tilfreds med min Virksomhed og glad ved min Læretid, der ingenlunde har været for lang; hvorfor jeg maa anbefale enhver Kvinde, der vil søge sit Erhverv som Landbruger, at skaffe sig en passende Uddannelse, baade praktisk og teoretisk, før hun tager selvstændigt fat; den Tid, hun afser hertil, vil hun ikke senere fortryde.

D. 20. Maj 1909.

Helga Sehested f. 1877.

Landbrugskand.

Forpagter af Tangegaard og Bjergeskovgaard.